

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/10/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123010472
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3123010472.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a Mgr. Jána Odnogu na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. februára 2024 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v Žiline, trvale bytom C., D. E.. F. G. XXX/XX, t. č. vo výkone väzby v ÚVV Žilina v inej trestnej veci, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/24/2023 zo dňa 16.11.2023 a jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o upustení od uloženia súhrnného trestu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný A. B. odsudzuje podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), n), § 37 písm. h), m), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 a § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaný zaraďuje na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa súčasne rušia:

· výroky o treste odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s podmienečným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov a o treste zákazu činnosti viesť akékoľvek motorové vozidlá vo výmere 24 mesiacov, uložené mu trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp. zn. 0T/125/2022 zo dňa 23.08.2022, právoplatným dňa 23.08.2022,

· výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp. zn. 35T/92/2022 zo dňa 20.12.2022, právoplatným dňa 01.02.2023, vzhľadom na odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp. zn. 0T/125/2022 zo dňa 23.08.2022,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), n), § 37 písm. h), m) a § 38 ods. 2 Tr. zák. sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/24/2023 zo dňa 16.11.2023 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., pretože

dňa 01.04.2022 v čase o 05:20 hod. viedol osobné motorové vozidlo značky Honda Civic s EČV: H. po ulici Hlavná v Trenčíne pod vplyvom psychotropných látok, ktoré sa nachádzali v jeho krvi v koncentrácii: metamfetamín – 364,4 ng/ml a amfetamín – 36,2 ng/ml, ktorý stav vylučoval spôsobilosť viesť a ovládať motorové vozidlo spoľahlivo a bezpečne.

Vo výroku o treste bolo rozhodnuté nasledovne (citácie):

Podľa § 44 Trestného zákona súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, pretože trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti viesť akékoľvek motorové vozidlá vo výmere 24 mesiacov uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp. zn. 0T/125/2022 zo dňa 23.08.2022, právoplatným dňa 23.08.2022 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov so zaradením do ústavu pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti viesť akékoľvek motorové vozidlá vo výmere 24 mesiacov uložený mu skorším trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp. zn. 0T/131/2022 zo dňa 07.09.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.09.2022 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona a upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp. zn. 35T/92/2022 zo dňa 20.12.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.02.2023 pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, keď ho v zákonnej lehote prokurátor napadol odvolaním čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného.

V písomných dôvodoch odvolania poukázal najmä na nesprávne určenú zbierajúcu sa trestnú činnosť pri výroku o upustení od uloženia súhrnného trestu, keď konkrétne uviedol, že odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp. zn. 0T/131/2022 je už recidívou k inak ďalej už správne určenej zbierajúcej sa trestnej činnosti obžalovaného. Vzhľadom k tomu, že obžalovanému bol ukladaný v konaní Okresného súdu Žilina sp. zn. 0T/125/2022 aj trest zákazu činnosti, je potrebné mu uložiť súhrnný trest aj vo vzťahu k tomuto výroku. Ďalej uviedol, že u obžalovaného s prihliadnutím na jeho osobu a početné odsúdenia pre rôznorodú trestnú činnosť ani neboli splnené podmienky pre upustenie od uloženia súhrnného trestu, keď takéto rozhodnutie považuje za neprimerane mierne. Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil obžalovanému súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody a súhrnný trest zákazu činnosti, ktorý bude spravodlivý a zákonný.

V zmysle § 293 ods. 6, ods. 7 Tr. por. odvolací súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného, ktorý výslovne písomne požiadal odvolací súd, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní v rámci konečných návrhov:

- Prítomný prokurátor krajskej prokuratúry sa v celom rozsahu pridržiaval konečného návrhu uvedeného v písomných dôvodoch odvolania podriadeného prokurátora.
- Obhajkyňa obžalovaného navrhla odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť, pretože rozsudok považuje za správny a zákonný. Dodala, že obžalovaný je aktuálne stíhaný pre dva obzvlášť závažné drogové zločiny, v prípade ktorých mu hrozí dolná hranica trestu odňatia slobody vo výmere 13,4 roka. Preto považovala ukládanie „ďalšieho“ trestu obžalovanému za neúčinné s tým, že obžalovaný sa v tejto inej veci k trestnej činnosti aj priznal.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku (o upustení od uloženia súhrnného trestu), ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba a odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Podstatou odvolania prokurátora bola jednak nesprávnosť výroku o upustení od uloženia súhrnného trestu spočívajúca v nesprávne určenej zbíhajúcej sa trestnej činnosti a tiež neprimeranosť rozhodnutia (výroku) o upustení od uloženia súhrnného trestu.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie (výrok) o upustení od uloženia súhrnného trestu odôvodnil aj tým, že skutku, ktorý je obžalovanému kladený za vinu v predmetnej trestnej veci, sa dopustil dňa 01.04.2022, teda pred právoplatnými rozhodnutiami o trestných činoch, ktoré boli predmetom konaní na Okresnom súde Žilina (sp. zn. OT/125/2022, OT/131/2022 a 35T/92/2022), pričom výmera trestnej sadzby trestu odňatia slobody najprísnejšie trestného skutku je až na 3 roky. Ďalej konštatoval, že doposiaľ bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v celkovej výmere 5 mesiacov (OT/131/2022), ktorý vykonal. Momentálne mu plynie aj skúšobná doba na 24 mesiacov, na ktorú mu bol podmienene odložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov (OT/125/2022) a dva tresty zákazu činnosti po 24 mesiacov (OT/125/2022 a OT/131/2022). Ďalej uviedol, že u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), n) Tr. zák., teda že sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval a že aj napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Zároveň u neho zistil aj dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), m) Tr. zák., že spáchal viac trestných činov a že už bol za trestný čin odsúdený. S prihliadnutím na účel súhrnného trestu, ktorý pre páchatel'a zaisťuje „priaznivejší“ trest ako jednotlivo uložené tresty a s ohľadom na to, že nezistil žiadne iné okolnosti, ktoré by odôvodňovali uloženie prísnejšieho trestu, potom upustil u obžalovaného od uloženia súhrnného trestu, nakoľko skôr uložené tresty považoval na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočné.

Odvolací súd úvodom uvádza, že sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, pokiaľ ide o správne konštatovaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností u obžalovaného. Stotožnil sa taktiež s tým názorom súdu prvého stupňa, že skutočne u obžalovaného prichádza do úvahy ukladanie súhrnného trestu. Nestotožnil sa však s tým záverom súdu prvého stupňa, ktorý teraz stíhanú trestnú činnosť posúdil ako zbíhajúcu sa trestnú činnosť obžalovaného aj k odsúdeniu Okresného súdu Žilina sp. zn. OT/131/2022 tak, ako to namietal aj prokurátor v písomných dôvodoch odvolania. Odvolací súd tiež napadnutý výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu považoval za neprimerane mierny vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho predchádzajúci spôsob života. Odvolací súd preto zistil dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku o upustení od uloženia súhrnného trestu, a to z dôvodu jeho nesprávnosti (§ 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por.) i neprimeranej miernosti (§ 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por.).

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Základné predpoklady a definíciu ukladania súhrnného trestu možno pri prihliadnutí aj k súdnej praxi zhrnúť tak, že ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol slovenským súdom prvého stupňa vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok (alebo doručený trestný rozkaz), ktorý sa stal právoplatným a možno na neho prihliadať – § 42 ods. 3 Tr. zák., za iný jeho trestný čin a tieto trestné činy sú vo viacčinnom súbehu, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu (§ 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.).

Pojem viacčinného súbehu má pri ukladaní súhrnného trestu svoj význam a práve „neustriehnutie“ viacčinného súbehu aj v konaní súdu prvého stupňa spôsobilo nesprávnosť výroku o treste, resp. výroku o upustení od uloženia súhrnného trestu. Viacčinný súbeh trestných činov je z časového hľadiska vtedy, ak v období medzi prvým z nich a posledným z nich nedošlo k vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku za nejaký trestný čin toho istého páchatela, a to takého rozsudku, ktorý bol ako prvý odsudzujúci rozsudok v trestnom stíhaní pre tento trestný čin vyhlásený a ktorý potom svojho času aj nadobudol právoplatnosť a možno naň dosiaľ prihliadať. Z tejto definície vyplýva, že okamih vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku (či doručenie trestného rozkazu) spôsobuje, že vo vzájomnom pomere viacčinného súbehu nemôže byť trestný čin spáchaný pred týmto okamihom a trestný čin spáchaný po tomto okamihu.

Viac trestných činov je pritom v súbehu len potiaľ, pokiaľ medzi prvým a posledným z nich nebol vyhlásený, súdom prvého stupňa, odsudzujúci (hoci aj neprávoplatný) rozsudok za nejaký trestný čin. Činy spáchané po odsudzujúcom rozsudku do doby jeho právoplatnosti treba posúdiť obdobne ako recidívu (viď R 8/1974).

Odvolačný súd preskúmaním veci konkrétne zistil, že súd prvého stupňa nesprávne postupoval, keď odsúdenie obžalovaného trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp. zn. 0T/131/2022 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. „zahŕnul“ do jednej zbierajúcej sa trestnej činnosti obžalovaného, do viacčinného súbehu spolu s ostatnými v napadnutom výroku uvedenými odsúdeniami obžalovaného.

Obžalovaný v tomto trestnom konaní stíhaný skutok spáchal dňa 01.04.2022, v konaní Okresného súdu Žilina sp. zn. 0T/125/2022 spáchal skutok dňa 20.08.2022 s právoplatnosťou trestného rozkazu dňa 23.08.2022 a v konaní Okresného súdu Žilina sp. zn. 35T/92/2022 spáchal skutok dňa 10.04.2022, ktoré tri spáchané trestné činy sú vo viacčinnom súbehu. Ide o zbierajúcu sa trestnú činnosť, za spáchanie ktorej je obžalovanému potrebné ukladať súhrnný trest. Totiž v období od 01.04.2022 do 20.08.2022 nedošlo k vyhláseniu iného odsudzujúceho rozsudku (prípadne doručeniu trestného rozkazu) obžalovanému. Pokiaľ však ide o odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp. zn. 0T/131/2022, obžalovaný bol odsúdený pre skutok spáchaný dňa 05.09.2022, teda až po nadobudnutí právoplatnosti odsúdenia Okresného súdu Žilina sp. zn. 0T/125/2022 (dňa 23.08.2022, kedy bol obžalovanému doručený aj trestný rozkaz), a preto sa už nejednalo o viacčinný súbeh, ale o recidívu.

Odvolačný súd považoval za dôvodnú aj odvolaciu námietku prokurátora, že výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu vykazuje znaky neprimeranej miernosti. Totiž aj podľa názoru odvolacieho súdu skôr uložené tresty obžalovanému nemožno považovať na ochranu spoločnosti a jeho nápravu za dostatočné. Podľa názoru odvolacieho súdu neboli splnené podmienky na postup podľa § 44 Tr. zák. Súd prvého stupňa sa nedôsledne riadil všetkými zásadami ukladania trestov v zmysle § 34 Tr. zák. a pri rozhodovaní o treste nedostatočne prihliadal na spôsob spáchania trestných činov a ich následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a prirážajúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti nápravy. Výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu preto považuje odvolací súd za neprimerane mierny.

Odvolačný súd považoval za nevyhnutné prihliadnúť k tomu, že v tomto trestnom konaní sa obžalovanému mal ukladať trest za až tri úmyselné trestné činy (prečiny ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, marenia výkonu úradného rozhodnutia a výtržníctva).

Za významné považoval odvolací súd v tomto smere najmä predchádzajúci spôsob života obžalovaného a jeho zjavne úplne ľahkovážny postoj k užívaniu návykových látok. Prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky sa totiž dopustil tak, že viedol motorové vozidlo pod vplyvom psychotropnej látky metamfetamínu, a to po tom, čo bol v minulosti už trikrát odsúdený pre drogové trestné činy (hoci jedno z týchto odsúdení je už zahľadené). V prípade ďalších dvoch odsúdení (pre zločin a obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi) vykonával aj nepodmienečné tresty odňatia slobody vo výmerách 2 a 5 rokov, pričom posledný takýto trest vykonal iba dňa 31.01.2022. Ako vyplýva z vyššie uvedených dátumov spáchania skutkov, trestnú činnosť začal páchať ani nie tri mesiace od vykonania posledného nepodmienečného trestu odňatia slobody dlhšieho trvania. Obžalovaný tak „nedokázal“ viesť na slobode

riadny život ani po krátku dobu a naviac spáchal opätovne trestnú činnosť aj pod vplyvom návykových látok (metamfetamínu). U obžalovaného je potom zjavné, že ani dlhšie trvajúce nepodmienečné tresty odňatia slobody, ako najprísnejšie tresty u nás, uložené mu pre drogovú trestnú činnosť nespĺnili svoj účel a nevedli k jeho náprave.

Odvolačný súd vyhodnotil preto osobu obžalovaného vzhľadom na jeho predchádzajúci spôsob života za takú, ktorej náprava a schopnosť viesť riadny život v budúcnosti je výrazne sťažená.

V prípade obžalovaného si z pohľadu ustanovenia § 44 Tr. zák. ochrana spoločnosti a jeho náprava priam vyžaduje uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Pri takto zistených nielen okolnostiach trestnej činnosti, ale aj osoby obžalovaného, jeho predchádzajúceho spôsobu života a možností jeho nápravy bolo potrebné podľa názoru odvolacieho súdu pri rešpektovaní všetkých zásad ukladania trestov uvedených v § 34 Tr. zák. trest obžalovanému skutočne uložiť (tak povediac „sprísniť“), pričom za primeraný, zákonný a spravodlivý považoval odvolací súd súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne za súčasného uloženia aj „sprísneného“ trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 36 mesiacov. Vo vzťahu k ukladaniu trestu zákazu činnosti odvolací súd prihliadol aj k tomu, že tento druh trestu bol obžalovanému ukladaný nielen vo vzťahu k prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia (OT/125/2022), ale aj k prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky (prejednávanému v tomto trestnom konaní).

Uložený nepodmienečný trest odňatia slobody ešte stále v dolnej polovici trestnej sadzby, so súčasným uložením „sprísneného“ trestu zákazu činnosti dostatočne zohľadňuje aj priznanie sa obžalovaného k spáchaniu trestných činov, ako aj jeho vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní, taktiež všetky okolnosti spáchania trestných činov a zároveň v rámci individuálnej prevencie vytvorí vhodné podmienky na výchovu obžalovaného k tomu, aby viedol riadny život a v rámci generálnej prevencie dostatočným spôsobom zabezpečí odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania obdobných trestných činov a tiež dodá pocit právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Tento trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, odvolací súd ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.